

РЕШЕНИЕ

№ 12935

гр. София, 14.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4107** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу решение № 1495 от 27.03.2024г. по НАХД № 8137/2024г. на Софийски районен съд, НО, 10-ти състав. С решението е потвърдено наказателно постановление № МН-ЗБ-23-037г., издадено от началник на Регионален отдел „МН 3. България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с което на осн. чл. 83 от ЗАНН, чл. 94, ал. 2 и чл. 85, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за измерванията, за нарушение на чл. 44, т. 4, вр. чл. 43, ал. 1 от Закона за измерванията на „Топлофикация София“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв.

В касационна жалба са наведени доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че не са обсъдени възраженията на жалбоподателя, както и събрания доказателствен материал по делото. Излагат се съображения, че в случая не е съставен констативен протокол при извършената проверка, което е препятствало правото на защита на привлеченото към отговорност лице, тъй като го е лишило от възможността да посочи доказателства, които иска да бъдат събрани към момента на констатиране на нарушението. Считат се за необосновани изводите на съда относно приложението на чл. 28 от ЗАНН. Излагат се съображения, че при привличането на юридическото лице към административнонаказателна отговорност, следва да се докаже виновното извършване на нарушението от негови представители или длъжностни лица. В тази връзка се прави особено искане да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на Европейските общности за тълкуване на чл. 48, т. 1 и т. 2 от ХОПЕС. Иска се отмяна на

решението, както и на НП. Претендират се разноси.

В съдебно заседание касаторът чрез адв. М. поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира разноси.

С представен отговор от 22.05.2024г. от Държавна агенция за метрологичен и технически надзор чрез Р. С. се оспорва касационната жалба като неоснователна и необоснована. Излагат се съображения, че наказващият орган съгласно разпоредбите на ЗИ не е задължен при проверка да издава констативен протокол, но наказващият орган е издал Протокол със задължителни предписания, имащ за цел да ограничи използването на средство за измерване, което не съответства на изискванията на гл. 4 от ЗИ. Счита се, че в конкретния случай не би могло да се говори за „пасивна процесуална легитимация“, тъй като именно касаторът е собственик на средството за измерване и е негово задължение по поддържане на изправността му. По отношение на искането за отправяне на преюдициално запитване ответникът счита, че тълкуването на посочените разпоредби от Хартата е ирелевантно към предмета на делото тъй като процесният случай не се различава от повечето такива, за което свидетелства и съдебната практика. В заключение се иска съда да отхвърли жалбата. Претендират се разноси.

Ответникът Началник на Регионален отдел „МН 3. България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение СРС е потвърдил наказателно постановление № МН-ЗБ-23-037г., издадено от началник на Регионален отдел „МН 3. България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с което на осн. чл. 83 от ЗАНН, чл. 94, ал. 2 и чл. 85, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за измерванията, за нарушение на чл. 44, т. 4, вр. чл. 43, ал. 1 от Закона за измерванията на „Топлофикация София“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв.

Решението на Районния съд е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка, която се подкрепя от доказателствата по делото и която настоящата инстанция възприема изцяло:

На 16.02.2023г. около 11:40 часа свидетелите П. Ц. Ц., Н. И. Д. и А. Л. П. (служители на Регионален отдел „Метрологичен надзор - 3. България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“ към ДАМТН) извършили проверка в абонатна станция в жилищен блок в [населено място],[жк], [жилищен адрес] и установили, че „Топлофикация София“ ЕАД използва за измерване на обема студена вода, преминал през подгревателя за битово горещо водоснабдяване, водомер тип MNR с идент. № 31744825, производител : Elster, с технически и метрологични характеристики : номинален разход Qn 3,5 m³/h, със знак за ЕИО одобрен тип D82/6.131.42 съгласно чл.846, т.1а, Приложение № 48а от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, като водомерът имал знак за първоначална проверка - холограмен стикер, съставен от две части: част „А“ с идентификационен номер на лицето,

извършило проверката „BG60“ и индивидуален номер на проверителя „02“ и част „Б“ с последните две цифри на година на извършване на първоначалната проверка - „05“. Така проверяващите разбрали, че за конкретния водомер първоначалната проверка е била извършена през 2005г. Инспектиращите служители на ДАМТН приели, че срокът на валидност на този водомер е изтекъл на 31.12.2010г. и след тази дата е следвало да бъде извършена последваща проверка при условие, че водомерът се намира в употреба. По време на проверката на 16.02.2023г. свидетелите Ц., Д. и П. констатирали, че върху въпросния водомер няма знак за последваща проверка. От тук проверяващите приели, че „Топлофикация София“ ЕАД е извършило нарушение на чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от Закона за измерванията, тъй като на 16.02.2023г. Дружеството е използвало за измерване на количество студена вода описания по-горе водомер без поставен на него знак за премината последваща проверка. Поради това била изпратена покана до „Топлофикация София“ ЕАД да се яви представител на Дружеството на 03.04.2023г. в Регионален отдел „МН 3. България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“ към ДАМТН за съставяне и връчване на АУАН, Поканата била изпратена по пощата и била получена на 17.03.2023г. На 03.04.2023г. на указаното място се явил Е. Т. П. - пълномощник на „Топлофикация София“ ЕАД. Пред него, както и пред свидетелите Н. И. Д. и А. Л. П., свидетелят П. Ц. Ц. издал срещу „Топлофикация София“ ЕАД Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № С520 от 03.04.2023г. - за нарушение на чл.44, т.4, вр. чл.43, ал.1 от Закона за измерванията. Препис от този Акт е връчен на пълномощника на Дружеството - жалбоподател срещу подпис на дата 03.04.2023г.

Междувременно, след като била извършена проверката на 16.02.2023г. и преди съставянето на АУАН на 03.04.2023г. от „Топлофикация София“ ЕАД предприели действия по подмяна на водомер с идент. № 31744825, като на 22.02.2023г. уредът бил демонтиран заради повреда, за което обстоятелство бил изготвен Протокол за подмяна (въвеждане), (метрологична проверка) на топломер (водомер) от 22.02.2023г.

Заедно с АУАН № С520 от 03.04.2023г. на „Топлофикация София“ ЕАД е издаден и Протокол за задължителни предписания № 101-201 от 03.04.2023г., в който били отразени констатациите от няколко проверки, вкл. и тази, която била извършена в абонатната станция в [населено място], [жк], [жилищен адрес] касателно водомер с идент. № 31744825, производство на „Elster“. Във връзка с направените констатации са дадени конкретни предписания на „Топлофикация София“ ЕАД, едно от които било в срок до 18.04.2023г. дружеството да спре използването на топломери и водомери до удостоверяване със знаците по чл.43, ал.1 от ЗИ на положителни резултати от извършена последваща проверка. И Протоколът за задължителни предписания № 101-201 от 03.04.2023г. бил връчен срещу подпис на пълномощник на „Топлофикация София“ ЕАД на 03.04.2023г.

С писмо изх. № 82-03-195 от 22.05.2023г. на „Топлофикация София“ ЕАД било изпратено по пощата процесното Наказателно постановление. То било получено на 25.05.2023г. и обжалвано с жалба, депозирана на 06.06.2023г. чрез ДАМНТ – Главна дирекция „Метрологичен надзор“, Регионален отдел „МН 3. България“ до СРС, по повод на която жалба е образувано настоящото дело.

Описаната фактическа обстановка, СРС е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, прочетени и приети от съда на основание чл. 283 от НПК. Тези доказателства правилно са оценени от въззивния съд като непротиворечиви и взаимно-допълващи се.

За да постанови оспореното съдебно решение СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички реквизити на чл. 57 от ЗАНН. Спазени са сроковете по чл.

34 от ЗАНН, в процедурата по издаването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, както се твърди в жалбата. Изложил е мотиви, че по отношение на установената фактическа обстановка правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е правилно.

С разпоредбата на чл. 35 от ЗИ е въведено задължението производителите или вносителите да нанасят знак за одобрен тип върху всяко средство за измерване, произведено в съответствие с одобрения тип, и по желание - върху съпровождащата го документация. Съгласно чл. 39, ал. 1 от ЗИ първоначална проверка на средства за измерване от одобрен тип и на средства за измерване, които не подлежат на одобряване на типа, се извършва с цел пускането им на пазара и/или в действие и се удостоверява със знаци за първоначална проверка. Според чл. 43 ал. 1 от ЗИ последваща проверка се извършва на средствата за измерване в употреба и се удостоверява със знаци за последваща проверка.

Съгласно чл. 44 от ЗИ лицата, които използват средства за измерване, са длъжни: 1. да осигуряват техническата им изправност и правилната употреба и да ги използват по предназначение; 2. да не променят съответствието им с одобрения тип или с изискванията към тях; 3. да ги заявяват и представят за последваща проверка в Българския институт по метрология или пред избрано от тях лице, оправомощено за проверка; 4. да не използват средства за измерване без знаците по чл. 35, чл. 39, ал. 1 и чл. 43, ал. 1.

В настоящия случай, от събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства безспорно се установява, че в нарушение на чл. 44, т. 4 вр. чл. 43, ал. 1 от ЗИ „Топлофикация София“ ЕАД е използвала за измерване на обема студена вода, водомер тип MNR с идент. № 31744825, монтиран на абонатна станция на обществена сграда, находяща се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх, А, с първоначалната проверка извършена през 2005г., като срокът на валидност на техническата проверка на този водомер е изтекъл на 31.12.2010г. и той не е преминал последваща проверка.

Съгласно чл. 85 ал. 2 от ЗИ едноличен търговец или юридическо лице, което в случаите по чл. 5 използва средства за измерване, които не отговарят на изискванията по глава четвърта, или не изпълнява задълженията си по чл. 44, се налага имуществена санкция от 200 до 500 лв. В случая размерът на санкцията е правилно определен на 200 лв.

Изложените от касатора множество възражения, настоящия касационен състав намира за неоснователни по следните съображения:

Несъстоятелно е оплакването за допуснато процесуално нарушение, съставляващо самостоятелно основание за отмяна на оспореното НП, поради обстоятелството, че към момента на проверката не бил съставен констативен протокол. Съгласно нормата на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН, административнонаказателното производство се образува със съставянето на акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ и при предявяването и връчването на този АУАН именно лицето, сочено за нарушител, "ще научи", в извършването на какво нарушение е обвинен и въз основа на какви доказателства, а заедно с възраженията против АУАН може да представи доказателства, с които да опровергае или разколебае констатациите, отразени в този АУАН. Съставянето на констативен протокол, преди съставянето на АУАН не е задължителна фаза в административнонаказателното производство, съответно няма и регламентирано изискване за съставянето му. Наличието на съставен констативен протокол от извършена проверка може да бъде само писмено доказателство в подкрепа на констатираното в АУАН, което писмено доказателство следва да се обсъжда и преценява в съвкупност с всички останали доказателства. Началото на административнонаказателното производство обаче, е поставено не с този

констативен протокол, а със съставения акт за нарушение, съобразно разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН, в който именно следва да са описани всички елементи от състава на нарушението и това е сторено, поради което процедурата по съставяне на акта не е опорочена, както се твърди в касационната жалба.

Неоснователни са възраженията на касатора, че неправилно първоинстанционният съд не е обсъдил наличието на вина съгласно разпоредбата на чл. 6 ЗАНН. В случая нарушението е извършено от юридическото лице „Топлофикация София“ ЕАД и попада под хипотезата на чл. 83 ЗАНН. Отговорността по чл. 83 от ЗАНН е обективна, т.е. налице е безвиновна отговорност. В тази връзка не подлежи на изследване и обсъждане въпросът за вината, тъй като юридическото лице не може да формира субективно отношение към деянието. Достатъчно е само да бъде констатирано от съответните контролни органи извършването на административно нарушение (в случая това е безспорно установено), за да бъде реализирана административно-наказателната отговорност на съответното лице, като му бъде наложена предвидената в закона имуществена санкция.

Административнонаказателната отговорност на юридическото лице по своята правна природа съставлява обективна отговорност за неизпълнение на законово задължение. Тя е безвиновна и се реализира независимо от конкретния извършител, формата на вина и т.н., като достатъчно е да се установят само обективните съставомерни признаци на извършено административно нарушение, което в случая е изпълнено от наказващия орган. Използването на средство за измерване без необходимия знак за последваща проверка остава в разрез със забраната на чл. 44, т. 4 вр. чл. 43, ал. 1 от ЗИ и поради това подлежи на санкциониране по чл. 85, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗИ, независимо кое физическо лице е следвало да постави съответния знак.

По отношение на направеното искане в касационната жалба за отправяне на преюдициално запитване до СЕС, настоящият касационен състав намира, че същото е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение. Съгласно чл. 629, ал. 3 от ГПК Съдът, чието решение не подлежи на обжалване, винаги отправя запитване за тълкуване, освен когато отговорът на въпроса произтича ясно и недвусмислено от предишно решение на Съда на Европейските общности или значението и смисълът на разпоредбата или акта са толкова ясни, че не будят никакво съмнение. Според настоящата съдебна инстанция в случая не са налице предпоставките за отправяне на преюдициално запитване с посочените от касатора в молбата въпроси, тъй като значението и смисълът на приложимите в настоящия спор разпоредби на ЗАНН са напълно ясни и не се нуждаят от тълкуване.

В тази връзка, съдът намира, че касаторът неправилно възприема практиката на съдилищата във връзка с безвиновната отговорност на юридическото лице. Терминът безвиновна отговорност не означава, че на юридическото лице се налага санкция за случайно деяние или деяние, за което негово служители или работници не носят отговорност. Тя се налага на юридическите лица за извършено административно нарушение(деяние - действие или бездействие, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред), което е допуснато в дейността му. Тъй като ЮЛ винаги извършват дейността си чрез конкретни действия на физически лица – техни работници и служители, изискването административното нарушение да е допуснато в дейността на дружеството винаги изисква виновно поведение(умишлено или непредпазливо) на конкретно физическо лице – работник или служител на дружеството. От своя страна органите на управление на конкретното дружество следва да организират дейността му по начин, по който да не се допускат нарушения в дейността му. В случая е безспорно, че в дейността на дружеството е допуснато нарушение на забраната на чл. 44, т. 4 вр. чл. 43, ал. 1 от ЗИ, за което се предвижда

санкция по чл. 85, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗИ. Управителните органи на дружеството, съставени от конкретни физически лица, не са организирали дейността му по начин по който да се гарантира, че използваните технически средства ще преминават техническа проверка в законовите срокове и че ще се използват само доказано технически изправни средства за измерване с валидни стикери за осъществен последващ контрол. Това е безспорно установено с факта на установяване на водомерът със стикер, показващ, че от години е изтекъл срокът на валидност на техническата проверка. Доказано е, че е допуснато административно нарушение в дейността на дружеството, от негови служители, които е следвало да организират дейността му така че да се спази закона, като е без значение за ангажиране на отговорността му, кое е точно физическото лице, отговорно за нарушението и дали деянието е извършено умишлено или по непредпазливост. Безспорно е, че не се касае за непреодолима сила, водеща до невъзможност да се извърши последваща проверка на водомера или за случайно деяние, а за немарливо или умишлено неизпълнение на задълженията по закон на длъжностно лице от дружеството.

Правилни са доводите, изложени в мотивите на СРС, че процесното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. От обективна страна нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други идентични нарушения от същия вид, нито обществената му опасност е явно незначителна, нито са налице многобройни и смекчаващи обстоятелства при извършването му. Напротив, използването на средства за измерване, които не отговарят на изискванията на закона, компрометира отчетените за даден период количества ползвана вода на значителен брой абонати, което е и предпоставка за по-висока степен на увреждане на обществения интерес.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивният съд е постановил правилно решение. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН, съдът намира за основателна претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Водим от горното, Административен съд – София град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1495 от 27.03.2024г. по НАХД № 8137/2024г. на Софийски районен съд, НО, 10-ти състав.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата от 80 лв., представляващи разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: